

K našim sedmdesátinám - Nohavica, Jarek

C F G C F G

- C F G Ami
1. Až se nám poslední zub vykotlá,
F C F G C F G
nebudem nadávat z beznaděje,
Ami F C
přejdeme z tvrdých řízků na protlak,
F C F C
a pak si řekneme:
F C F C
R1: Ať už je, jak už je,
Ami G
ať už je, jak už je,
F C F G C
hlavně, že je, je, je, je, je, je, je, je, je.
2. My dva, a důchodci, no to je fór,
já dočtu konečně Hemingwaye,
ty budeš pěstovat celer a pór,
tak to vím bezpečně.
R1:
3. K svátku mi upleteš svetr a šál,
já svetr umažu od oleje,
štěstí, že zrovna tebe jsem si vzal,
to jiná, můj bože.
R1:
4. Až usnou doktoři, vběhnem na dvůr,
ty budeš za četníka, já za zloděje,
nalačno nejlepší je radepur
a analgetika.
R1:
5. Jó, až nám poslední vlas vypadne,
oba se změníme v čaroděje,
vykouzlíme si, co nás napadne,
a pak si povíme:
R2: Ať bylo, jak bylo,
ať bylo, jak bylo,
hlavně, že je, jó.
R1: